

Modlitbový zápas

ROK 2018

*„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !”*

Iz 62, 6-7

Úloha rodiny

Muž má byť v rodine ako kňaz. Má zodpovednosť za ženu aj za deti. Potom bude mať vnukov, pravnukov. Abrahám uveril a Boh dal požehnanie celému jeho pokoleniu. Každý muž má preto zodpovednosť. Rodina – to je jeho diecéza, to je jeho farnosť.

Muž – hlava rodiny

Muž má byť hlavou ženy, hlavou rodiny, má pred Bohom určitú zodpovednosť.

Boh mužovi dáva aj určitú autoritu. A je potrebné sa učiť, aby mal pravú múdrosť, aby sa naučil bojovať proti ľži, múdro riadiť rodinu, chrániť ju. A to nie je jednoduché. Neznamená to len dávať nejaké rozkazy, ale koľkokrát to znamená byť na kríži.

Človek často nemôže radikálne presadzovať pravdu, musí sa naučiť tiež v určitých situáciách rešpektovať, že druhí nie sú zrelí. Napríklad deti sa búria, lebo sú ovládané duchom sveta, ktorého infiltrujú, a keď sa im dávajú zdravé kresťanské zásady, to im „nevonia”. Napríklad už len také obyčajné obliekanie. Dievčatá sa rady parádia. Otec musí dcéru

povedať: „Takto sa nemôžeš obliekať.” A keď sa dcéra urazí: „Ty tomu nerozumieš!” – vznikajú problémy...

Spoločenstvo

Jediná záchrana, ako v tomto boji obstáť, je mať spoločenstvo. Spoločenstvo ľudí, ktorí majú zdravého ducha, zdravé učenie, pretože tlak sveta, ktorý ničí kresťanstvo, je veľmi silný. K tomu, aby otec rodiny obstál, je nutné, aby sa naučil správne myslieť. Muži majú sklon k filozofovaniu.

V dnešnej dobe je potrebné, aby sa učili pravej múdrosti, aby boli pravými bojovníkmi – bojovali proti zlu i proti ľži, aby ukazovali na pravý život a presadzovali cestu pravdy. To v dnešnej dobe vyžaduje hrdinstvo i silu. Jediné neobstojí. Systémy ľži človeka totiž zosmiešňujú, vyhrážajú sa mu.

Už vo svojom okolí môže vidieť, aký posun myslenia nastal za dvadsať rokov. Všetko je postavené na hlavu. Padajú všetky morálne normy.

Ako uchrániť večný život pre

seba, pre svoju rodinu? Len tak, ako prví kresťania. Je dôležité mať praktickú teológiu, čiže vteľovať Božie slovo, aby to bol život, nie teória, pretože čím viac je nepodstatných informácií, tým viac sa nimi človek zaoberá a stráca podstatu.

Deti

Vo svete sú dnes na deti vyvíjané silné tlaky. Hrozí veľké nebezpečenstvo, že hoci ich rodičia vychovávajú, svet ich skazí. Sú to tlaky nielen v škole (nielen od prvej triedy, ale dokonca už od materských škôl), ale aj skrze kamarátov. Infekcia zla a hriechu, duchovné malomocenstvo, sa dnes šíri skrze školu, ulicu,

televíziu, nečisté billboardy, internet, pornografiu, propagáciu zvráteností – to všetko pôsobí už na malé deti. Ak by boli deti od toho všetkého ochránené, bol by to zázrak nad zázraky! Preto je potrebné, aby muži – otcovia – mali múdrosť, ako deti vychovávať, ako ich ochrániť pred touto duchovnou infekciou. Otcovia sa musia modliť a mať živú vieru, aby mohli deti a rodinu chrániť. Muž má byť v rodine ako kňaz – vidieť podstatu – *hlavné v živote je, aby deti boli spasené.*

Čo môžu robiť ženy?

Ženy – matky často plačú nad neriešiteľnými situáciami s deťmi. Prežívajú bolesť a nevedia, čo s tým. Čo im poradiť? Modlite sa a neste s Ježišom to utrpenie až do smrti. Obetujte ho za to, aby váš syn alebo dcéra aspoň v hodine smrti našli Boha. A keby bol syn aj alkoholikom alebo narkomanom, vy stojte vo viere a modlite sa k Bohu, aby nebol zatratený. Situácia, v ktorej je, sa už po ľudsky nedá riešiť, diabol ho zamotal do pascí, ale Boh ich môže rozmotáť! Je potrebné to bremeno niesť celý život, bojovať za celú rodinu, obetovať sa, prinášať zmierné obete, postiť sa a prosiť Boha.

Aj keby na vás druhí pľuvali, aj keby vás bili, vy buďte verné Ježišovi a Boh urobí to, čo prisľúbil: **KEĎ UVERÍŠ A OBRÁTIŠ SA TY, „Boh spasí celý tvoj dom“.**

Muž je hlavou rodiny a žena má byť jej srdcom.

Vaša redakcia

ODMIETOL CVIČIŤ JOGU

Náš synček začal od septembra chodiť do škôlky - je už predškôľák. Ale už celé leto sme sa každý deň modlili za pani

učiteľku, ktorá ho bude učiť. Prišiel prvý deň školského roka. Keď som ho prišla vyzdvihnúť, pýtala som sa na pocity a zážitky - ako sa mu tam páčilo, čo robili... no zdal sa mi nejaký smutný. Po chvíli vypytovania mi povedal, že pani učiteľka je veľmi prísna. Zarazilo ma to a opatrne som sa vypytovala na podrobnosti. Postupne mi povedal, že cvičili jogu a on odmietol. Povedal, že on to cvičiť nebude a dostal za to trest - týždeň sa nesmel hrať s ostatnými deťmi!!! Pani učiteľka mu síce „trest“ potom počas dňa odpustila, ale rana, ktorú dostal hneď v prvý deň, ho zasiahla.

Doma sme ho veľmi pochválili a povedali sme mu, že sme na neho veľmi hrdí, že sa dokázal postaviť za pravdu (joga je totiž súčasťou pohanského hinduistického systému), a hoci za to dostal trest, ostal verný Pánovi Ježišovi (a nehodil ani to jediné zrníčko na obeť modlám, a tak vyznal verejne Pána Ježiša). Až tu som si uvedomila, aký hlboký a praktický význam má výchova detí vo viere už od útleho detstva! Na druhý deň som išla za pani učiteľkou a opýtala som sa jej na to - hneď sa spýtala, kto mi to povedal a poprela to. Tak som ju dôrazne poprosila, aby syna nenútila cvičiť jogu a vysvetlila som jej, že ho vychovávame v kresťanskej viere. Ako mnoho ľudí, aj ona nemala jasno a začala mi vysvetľovať, že keď sa jedná len o cvičenie a nespája sa to s duchovnom, je to vraj neškodné. Tak som jej povedala, že sa mylí, že aj samotné cvičenie (napr. turecký sed) otvára srdce človeka pôsobeniu zlého ducha, pretože človek hovorí aj gestami. A tak ostávame v modlitbe za pani učiteľku a zároveň prosíme o milosť, aby Pán Ježiš zachoval vernosť jedinému pravému Bohu

v detských srdiečkach našich detí.
šťastní rodičia

BOH SA VYSMIEVAŤ NEDÁ

Pri stavebnom projekte som bol okradnutý o sumu 50.000 €. Nevyplatenie mzdy robotníkovi je donebavolajúcim hriechom. Vedel som že nemám na ďalšiu splátku... Čo robiť? Nemohol som uveriť tomu, čo sa stalo, a navyše som vedel, o koho išlo. Nemohol som po nociach spávať... Vtedy som urobil krok viery: v modlitbe som kľakol pred Pánom Ježišom a odpustil som tomu človeku, ktorý to urobil. O nejaký čas som sa s ním stretol – vnútorne som prežíval ťažký zápas neublížiť mu – a on sa tváril, akoby sa nič nestalo; ako neviniatko „*ved' ja do kostola chodím*“. Dostal som aj ponuku od známych, ktorí ho mohli „*pritlačiť*“, ale ja som chcel riešiť vec Božím spôsobom. Vedel som, že Boh sa o mňa už toľkokrát postaral; požehnal moju manželku a moje deti... Pán niekde pridá, niekde uberie, ale... *vysmievať sa nenechá*. Krátko nato som počul, čo sa stalo v jeho rodine: manželka ho opustila a jeho kumpánovi diagnostikovali nádor v hlave. A teraz mi povedzte: *Aké má človek požehnanie z hriechu?*

Táto skúsenosť bola pre mňa životnou lekciou. Stavbu sme s Božou pomocou dokončili aj napriek krádeži. Zažili sme, ako Boh neopustí svojich verných, ale nenechá bez trestu tých, ktorí ho nechcú mať pred očami. podnikateľ J.

„USTAVIČNE VZDÁVAJTE VĎAKY...“

V Biblii je napísané: „*Ustavične vzdávajte vďaky za všetko Bohu...*“ (Ef 5, 20) – keď ZA VŠET-

KO, teda to znamená za príjemné i nepríjemné. A pretože to hovorí Božie slovo, snažím sa to robiť, hoci tomu, ako ma Pán vedie, nie vždy rozumiem.

Napr. jedno ráno som sa trochu zdržala doma a hoci som sa ponáhľala, autobus do školy mi ušiel „pred nosom“... Stála som na zastávke a hneď som chcela reptáť: „Aká škoda, ako naschvál mi ušiel, stačilo, aby išiel o pol minúty neskôr... Teraz tu budem čakať na ďalší a potom nebudem stíhať do školy...“ Ale hneď som svoje šomranie zastavila a povedala som: „Ďalší autobus ide o nejakých 6 minút. Chvála Ti, Pane Ježišu, že nejde napríklad až o 20 minút! A chvála Ti aj za túto chvíľku, ktorú si mi daroval, stihnem akurát desiatok ruženca! Verím Ti, že Ty to nejako zariadiš aj v škole.“

Skúška mojej viery však pokračovala - autobus meškal a šofér na nás všetkých, čo sme nastupovali na našej zastávke hromžil, prečo sme nešli skôr, že má úplne preplnený autobus... Ved' ja by som rada išla skôr, len... Chvála Ti, Pane Ježišu, aj za túto situáciu. A hneď prišiel pokoj. Vnímala som, že aj keď to napätie a nepokoj je okolo mňa, do môjho srdca prístup nemá.

Do mesta sme dorazili dosť neskoro a bolo mi jasné, že ak prídem do školy skôr, ako by ma učiteľka stihla zapísať, tak to bude Boží zázrak. Ale ten zázrak sa skutočne stal. Prišla som do triedy takmer 10 minút po začatí vyučovania a učiteľka ešte ani nebola v triede! Prišla asi minútu po mne!! Väčšinou je dochvil'na a všetkým, ktorí chýbajú, zapíše neprítomnosť na celú hodinu a nezaujímajú ju,

po koľkých minútach prišli. Chválila som Pána Ježiša, že to tak úžasne načasoval, za Jeho vedenie. Jemu sa vždy oplati všetko dať do rúk a neostávať v sebe a v reptaní.

Timea, 18 r.

NIK, KTO V NEHO VERÍ, NEBUDE ZAHANBENÝ (RIM 10,11)

Naša babička žije neďaleko nás so svojou sestrou. My, jej vnuci, máme za úlohu im každú nedeľu pomôcť dostať sa na sv. omšu. Obidve sa vždy tešili na nedeľu a netrpezlivo čakali, kedy po ne prideme. Do kostola je dosť ďaleko a cestovať mestskou dopravou s dvomi staručkými babičkami je dosť ťažké, preto nás náš známy taxikár ochotne vozieval tam i späť.

Ale jednu nedeľu sa stalo toto: obvyčajne sme pol hodiny pred omšou zavolali svojmu taxikárovi a on keď mohol, prišiel, keď nie, našiel nejakého kamaráta. Ale tentoraz akosi dlho nedvíhal telefón a potom, keď už zdvihol, povedal nám, že tentoraz nemôže prísť, lebo je na dovolenke. Sľúbil, že niekoho nájde. Dlho sa neozýval a čas nášho odchodu z domu sa blížil. Začali sme byť trochu nepokojní a tak nás uvidela babička. Začala sa nás vypytovať, čo sa stalo. Povedali sme jej, ale hneď sme ju upokojili, že sv. omšu určite stihneme. Spoločne sme sa pomodlili Zdravas za auto. Taxikár však ďalej nevolal a my všetci sme boli ako na ihlách. Tak sme mu zavolali sami a on nám oznámil, že nikoho nenašiel, všetci sú obsadení.

My vnuci sme sa snažili nájsť nejaké východisko, ale babička začala panikáriť, že to nestihneme, že to tak vždy býva, že sme nezodpovední, do kostola dnes nepôjdeme atď. My sme sa snažili

predtým povzbudzovať Božím slovom, že nik, kto dôveruje Bohu, nebude zahanbený. Prosili sme Pána Ježiša, aby vzal tento problém do svojich rúk.

Volali sme do iných spoločností taxi, ale nemohli sme sa dovolať. Už aj na nás útočili pochybnosti a navyše nás tísli argumenty babičky. Uvedomili sme si, že je potrebné vzoprieť sa tomuto duchu nevery. Prosili sme Pána Ježiša: „Ježišu, nedovoľ, aby sa stalo podľa slov babičky, ale nech sa stane podľa Tvojho slova. Ukáž babičke, že si Boh verný!“

A tu naraz nám prišla myšlienka vyjsť na ulicu a tam pohľadať taxík. Ale nikde nič nebolo. Keď sme sa vracali domov, naraz sme uvideli pri jednom obchode taxi – predtým tam nebolo(!) Počkali sme, kým šofér vyjde z obchodu a poprosili sme ho, či by nás nemohol odviezť do kostola. Ochotne súhlasil. Dozvedeli sme sa, že práve skončil službu a vracia sa domov. Tu sa zastavil si len niečo kúpiť.

Boli sme plní vďačnosti za toto Božie východisko z tiesnivej situácie. S radostnou novinou sme bežali k babičke. I ona mala veľkú radosť. Potom nám prezradila, že keď sme odišli hľadať taxi, ona odprosila Pána Ježiša za svoje pochybnosti a neveru v konkrétnej situácii a potom poprosila o pomoc a príhovor Pannu Máriu. Ďakujeme Pánovi za Jeho nemiernu milosrdenstvo nad nami, za Jeho vedenie a pomoc v každom probléme.

Anastázia

ZMIERILI SME SA

Keď som bol za prácou v zahraničí, práve pred odchodom domov, v posledný deň, som sa pohádal s kamarátom v práci. Kamarát prišiel do práce opitý a nielenže sa s ním nedalo pracovať, ale ani hovoriť. A ešte k tomu mi prekážal v práci, stále

niečo vykrikoval a sťažoval situáciu. Veľmi ma to dráždilo, hoci som chápal, že na vine je alkohol. Ale potom som to už nevydržal a v hneve som mu pohrozil, že ak neprestane, tak bude z toho veľmi zle. Na to sa zľakol a odišiel.

V tú noc som nemohol dlho zaspať. Stále som rozmýšľal nad uplynulým dňom. Spomenul som si, ako nám na duchovných cvičeniach hovorili o tom, aké dôležité je odpustiť. Trápilo ma jedno: „Zajtra odcestujeme domov a ktovie, či sa s tým kamarátom ešte niekedy stretnem. Máme sa rozísť ako nepriatelia? Tak toto nechcem! Musím sa mu ospravedlniť.“

Ráno už bol triezvy a nejaký zakríknutý. Možno si uvedomoval svoje včerajšie zlé správanie,

a tiež nevedel, aká bude moja reakcia na neho dnes.

Podišiel som k nemu, chytil ho za plece – a on sebou vystrašene trhol. Ja som mu povedal: „Prepáč mi, že som na teba včera tak hrubo zareagoval.“ Kamarát bol šokovaný, pretože čakal úder a nie ospravedlnenie. Vytisol zo seba: „Nie, to ty mi prepáč...“ Tak sme sa rozišli zmierení. Ďakujem za to Bohu.

Vladimír, 40 r.

PÁN MU DAL ŠANCU

Bola som svedkom Božieho zásahu v prípade jedného osemnásťročného chlapca. Šiel na motorke vo veľkej rýchlosti a vodič jedného auta ho prehliadol a nedal mu prednosť. Chlapec

mal len koženú helmu, a preto si vážne zranil hlavu. V hlbokej kóme ležal niekoľko mesiacov. Postupne mu začali zlyhávať životne dôležité orgány. Lekári označili jeho stav ako beznádejný a rozhodli sa s rodinou, že ho odpoja z prístrojov. Veľmi sme sa v spoločenstve za toho chlapca modlili. Mali sme obavy o jeho spásu, pretože nežil dobrým životom.

A Pán Ježiš – i keď chlapca z prístrojov odpojili – spôsobil, že sa prebral a orgány začali zase normálne fungovať. Pán mu dal šancu, aby Ho mohol poznať v živote a jeho duša nemusela skončiť v pekle.

Mária, 52 r.

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými kovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.